

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/153/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314220650
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1314220650.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyňi: G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, U., o zaplatenie 1 914,02 Euro s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.342,84 Euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % p.a. zo sumy 1.342,84 Euro od 11.10.2011 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh vo zvyšnej časti zamietá.

Odporkyňa je povinná nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 174,70 Euro, z toho za zaplatený súdny poplatok v sume 45,80 Euro a trovy právneho zastúpenia v sume 128,86 Euro, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2014 sa navrhovateľ, ktorého súd pripustil do konania uznesením č.k. 16C 153/2015-34 zo dňa 09.05.2015 namiesto pôvodného navrhovateľa Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 1,914,02 Euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 05.10.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej už len ako „veriteľ“) sa odporkyňa uzatvorili dňa 20.08.2010 Zmluvu o pôžičke č. 5006144 na základe ktorej poskytol veriteľ odporkyňi peňažnú pôžičku v celkovej výške 2.638,23 Euro, ktorú mala odporkyňa splatiť v pravidelných 51 mesačných po 51,73 Euro, avšak odporkyňa uhradila len sumu 371,31 Euro, čím porušila svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, na základe čoho bola veriteľom vyzvaná listom zo dňa 24.09.2011 k okamžitej úhrade splátok jednorázovo.

Podľa § 115 ods. 1 O.s.p. ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná.

Súd nariadil podľa § 115 ods. 1 O.s.p. na prejednanie veci samej na deň 02.02.2016 pojednávanie, na ktoré sa dostavila len odporkyňa, pričom navrhovateľ a jeho právny zástupca svoju neúčasť na

pojednávani ospravedlnili a žiadali, aby súd vec prejednal a rozhodol vec v ich neprítomnosti (§ 101 ods.2 O.s.p.).

Podľa § 118 ods. 4 O.s.p. ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a predloženými listinnými dôkazmi, a to: zmluvou o pôžičke, všeobecnými obchodnými podmienkami, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, výpoveďou zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.09.2011, fotokópiou doručky, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2014, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, založenými v spise, a zistil nasledovný skutkový stav rozhodný pre posúdenie predmetnej veci.

Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúca v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a odporkyňa ako fyzická osoba - nepodnikateľ uzatvorili dňa 19.07.2010 v písomnej forme zmluvu o pôžičke (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej veriteľ poskytol odporkyňi peňažnú pôžičku v sume 1.714,15 Euro, ktorú sa odporkyňa zaviazala splatiť v pravidelných 51 mesačných splátkach po 51,73 Euro.

Zo zmluvy ďalej vyplývalo, že:

- celková suma pôžičky predstavovala sumu 2.638,23 Euro;
- termín konečnej splatnosti bol stanovený na 11/2014;
- priemerná hodnota RPMN predstavovala výšku 20,72 %;
- RPMN predstavovala výšku 23,98 %;
- ročná úroková sadzba predstavovala výšku 23,98 %;
- celkové náklady odporkyne predstavovali sumu 924,08 Euro;
- veriteľ zisťoval, či je odporkyňa zamestnaná, pričom zistil, že je dôchodkyňa;
- účelom tejto pôžičky bolo prefinancovanie ostatných pôžičiek (dlhov) odporkyne;
- jej neoddeliteľnou súčasťou boli podmienky a všeobecné obchodné podmienky veriteľa, s ktorými sa odporca pred podpisom zmluvy oboznámil, prevzal ich, súhlasil s nimi, nemal k nim žiadne výhrady a zaviazal sa ich dodržiavať.

Zo zmluvy nevyplýval údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov.

Zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere vyplývalo, že spotrebiteľský úver bol čerpaný prevodom časti úveru na účet veriteľa na úhradu jeho záväzkov voči odporkyňi a časti úveru na účet VÚB, a.s. na úhradu ich záväzkov voči odporkyňi, kde veriteľ vystupoval ako správca.

Z prehľadu splátok a úhrad vyplývalo, že odporkyňa uhradila z titulu zmluvy veriteľovi celkovo sumu 371,31 Euro.

Veriteľ listom zo dňa 24.09.2011 vypovedal zmluvu a vyzval odporkyňu, aby v lehote 5 dní od doručenia tohto listu uhradila veriteľovi sumu 1.766,61 eura.

Veriteľ ako postupca a navrhovateľ ako postupník uzatvorili dňa 01.10.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bolo aj odplatné postúpenie pohľadávky veriteľa voči odporkyňi na navrhovateľa.

Odporkyňa na pojednávaní k veci uviedla, že je pravdou, že si vzala pôžičku, ktorú spočiatku uhrádzala riadne. Neskôr však mala menej finančných prostriedkov a preto uhradil len toľko splátok, ako uviedol navrhovateľ v prehľade úhrad a splátok. Odporkyňa nemala na pojednávaní ďalšie návrhy na doplnenie

dokazovania a preto súd po jej záverečnom vyjadrení podľa § 118 ods. 4 O.s.p. a 120 ods. 4 O.s.p. vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania a vo veci rozhodol.

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.03.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že medzi veriteľom a odporcom došlo dňa 19.07.2010 uzatvorením zmluvy v písomnej forme k vzniku obchodného záväzkového vzťahu, keďže zmluva obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka (určenie zmluvných strán, určenie výšky peňažných prostriedkov, záväzok veriteľa poskytnúť peniaze v prospech dlžníka na jeho požiadanie a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky), ktorá predstavuje podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútny obchodno-záväzkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jej uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka (napr. právna úprava premlčania), okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv). Aj keď predmetná zmluva bola pomenovaná ako zmluva o pôžičke, nespĺňala podstatné znaky zmluvy o pôžičke podľa § 657 Občianskeho zákonníka a teda občiansko-právneho záväzku, keďže veriteľ neprenechal peňažné prostriedky odporkyňi, ale ich v prospech odporkyne poskytol a použil na úhradu záväzkov odporkyne.

Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní tejto zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako dodávateľ podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a odporkyňa ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere účinný v čase jej uzatvorenia.

Súd ako orgán rozhodujúci o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadal aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi a aj preto súd podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. skúmal, či sa veriteľom poskytnutý úver nepovažuje za bezúročný a bez poplatkov.

Jednou z náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorej absencia má podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k zákona č. 129/2010 Z.z.). To znamená, že zmluva musela obsahovať informácie o tom, koľko dlžník pri každej splátke zaplatí na istinu úveru, na úroky, prípadne ďalšie poplatky dohodnuté v zmluve. Zo zmluvy však takýto údaj nevyplýval, keďže veriteľ poskytol odporkyňi len údaj o celkovej mesačnej splátke, ktorá nekonkretizovala, výšku splátky istiny úveru, úrokov, prípadne iných poplatkov a preto mal súd za to, že veriteľom poskytnutý úver treba považovať podľa § 11 ods. 1 písm. a) za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho sa navrhovateľ ako právny nástupca veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01.10.2014 mohol úspešne domáhať len vrátenia istiny úveru a úrokov z omeškania z dlžnej istiny úveru.

Nesporné bolo to, že veriteľ poskytol odporkyňi úver vo výške 1.714,15 Euro, pričom odporkyňa uhradila veriteľovi len sumu 371,31 Euro.

Súd s ohľadom na skutkové zistenia mal za preukázané, že odporkyňa si nespĺnila povinnosti vyplývajúce jej zo vzniknutého záväzkového vzťahu, nakoľko nevrátila poskytnuté peňažné prostriedky riadne a včas formou mesačných splátok v zmysle dohodnutých podmienok. Zároveň s odkazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd nárok navrhovateľa (oprávneného titulom uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa) považoval za dôvodný len v časti a to nároku v rozsahu

nevrátenej dlžnej istiny úveru, tzn. v sume 1.342,84 Euro a vo zvyšnej časti v sume 571,18 Euro, ktorá predstavovala úroky z poskytnutého úveru, návrh na začatie konania ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 365 prvá veta Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok nezanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 druhá časť prvej vety Občianskeho zákonníka výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ECB) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa prechodného ustanovenia § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky bola v období od 13.07.2011 do 08.11.2011 vo výške 1,5 %, tzn. vychádzajúc z uvedeného, potom výška úrokov z omeškania k prvému dňu omeškania (11.10.2011) bola 9,5 % ročne.

Nakoľko nemali navrhovateľ a odporkyňa úrok z omeškania dohodnutý, navrhovateľovi omeškaním odporkyne s platením súdom priznanej sumy vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Výšku úrokov z omeškania, nakoľko k omeškaniu odporkyne prišlo po 15. 01. 2009, súd stanovil s odvolaním sa na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného v čase od 15. 01. 2009 do 01. 02. 2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná ku dňu nasledujúcim po uplynutí 5 dní od doručenia výpovede zo zmluvy, ktorá bola doručená odporkyni fikciou dňa 05.10.2011 (t.j. ku dňu 11.10.2015) predstavovala výšku 1,5 % ročne, takže navrhovateľovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, teda 9,5 % ročne. Súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania z priznanej sumy 1.342,84 Euro (nesplatená istina úveru) od 11.10.2011 až do dňa reálneho zaplatenia tejto sumy odporkyňou navrhovateľovi a vo zvyšnej časti úrokov z omeškania súd návrh na začatie konania ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 5 O.s.p. trovy konania určí súd podľa sadzobníkov a podľa zásad platných pre náhradu mzdy a hotových výdavkov. Určiť výšku trov môže predseda senátu alebo samosudca až v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Trovy konania navrhovateľa pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 114,50 Euro a sumy 322,15 Euro, ktorá predstavuje náklady právneho zastúpenia navrhovateľa vypočítané podľa § 9 ods. 1 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 3 úkony právnej služby á 81,33 Euro, 2x režijný paušál á 8,04 Euro (2014) a 1x 8,39 Euro (2015) + zvýšenie o DPH.

Súd trovy konania vypočítal tak, že najskôr zistil percentuálny úspech navrhovateľa v konaní, ktorý bol 40 % (sumu neúspechu odpočítal od sumy úspechu v percentuálnom vyjadrení - ÚSPECH 70 % - NEÚSPECH 30 % = 40 %) , čím súd dostal sumu 45,80 Euro ako náhradu za súdny poplatok a sumu 128,86 Euro ako náhradu trov právneho zastúpenia, čo celkovo predstavovalo trovy konania navrhovateľa v sume 147,70 Euro (po zaokrúhlení).

Súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie trov konania navrhovateľa k rukám jeho právneho zástupcu s odvolaním sa na § 149 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa náhradu nákladov právneho zastúpenia v časti náhrady DPH, pretože tento právny zástupca navrhovateľa predložil v zákonnej lehote súdu podľa § 151 ods. 1 O.s.p. potvrdenie, že bol platcom DPH.

Súd nepriznal navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia za podanie návrhu na začatie konania, nakoľko tento úkon právnej služby právny zástupca navrhovateľa neuskutočnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní na Okresný súd Bratislava III v 3 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§205 ods. 1 O.s.p./

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.